

P.Barisona Aizkraukles Mūzikas skolas kokles pedagoga un skolas direktores Mirdzas Blimbergas atmiņas

1961. gada absolvente

- **Mirdza Blimberga** (1936) savā dzimtajā pusē Aizkraukles (kādreiz Stučkas) mūzikas skolā no 1972. līdz 1998. gadam izaudzinājusi kuplu pulku koklētāju. Šodien par kokles skolotājām strādā Daina Delvere (Laganovska) Aizkraukles Mūzikas skolā, Evitu Ķelle (Pinne) Ķekavas Mūzikas skolā un Lindu Brača (Utināne) Saldus Mūzikas skolā. Skolotāja Blimberga telefonsarunā autorei pastāstīja savas atmiņas¹.

Esmu dzimusi Neretas novada Mazzalves pagastā Mežmaļos, beidzu Mazzalves 7-gadīgo skolu. Pēc kara bijām galīgi nabagi. Krieviem mūsu mājā bija štābs. Viņi no citām mājām bija atnesuši mazu

grāmatiņu ar virsrakstu Par ko kļūt? Tur bija par Mediņskolu. Es mācēju spēlēt garmošku un mandolīnu, biju tak spēlējusi ballēs, kā riktīgs lauku muzikants. Notis iemācījos lasīt ganos. Man kādi 13 – 14 gadi, izdomāju, ka braukšu pati uz Rīgu. Nez, kā nu atradu to skolu, tur tādas palielas tantes paskatījās rokas un piedāvāja iet uz čellu. Bet es tak nezinu, kas ir čells! Ievilka pie Vanadziņa [direktors Nikolajs Vanadziņš, T.J], tas saka, lai ejot uz kokles klasi. Uzņēma piecus. Grundule [kokles skolotāja Biruta

Grundule, T.J.] ļoti palīdzēja. Viņa paņēma uz konservatorijas ansambli, pie kura pati mācījās diriģēt. Es no laukiem, grūti ar naudu, tāpēc laikam ievilka tai ansamblī. Vijolnieki bija no Radio, tie lasa no lapas, es – nē. Teicu, ka iešu prom, bet Grundule visu parādīja. Trešajā reizē viss bija kārtībā.

1955. gadā ar konservatorijas koklēm biju dekādē Maskavā. Bija visi konservatorijas koklētāji, bet laikam bija par maz, tad paņēma mani tādu sušķīti. Lilita Bērziņa [aktrise] centrā skaitīja dzeju, kokles pa malām spēlēja. Vaigā pavisam tuvu redzēju Hruščovu.

Kā iestājos konservatorijā, Voinovska paķēra uz savu Darba rezervju ansambli. Ar Voinovsku bija pagrūti, biju pieradusi, ka Grundule [skaņdarbus, T.J.] ļoti izstrādāja, bet Voinovska teikusi, ka viss pašiem jāzin. Viņa bija izdomājusi 5. pirkstam visādus vingrinājumus, tik ilgi vingrināja, kamēr nevarēja paspēlēt. Ņina Bērziņa mācīja diriģēšana. Ļoti skaisti mācīja. Prata emocionāli tulkot tekstu. Teica: "Rokas bāz, kur gribi, dari ar tām, ko gribi. Citi teica, ka es mācījusies pie Kokariem, Bet nē.

Individuālās stundas līdz III kursam bija pie Krasnopjorova. Koncertmeistars bija Goldšteins. Kāpēc kokles mācīšanu iesāka Konservatorijā? Tāda bija viņa

---

¹ T.Jansones saruna ar Mirdzu Blimbergu 2018.gada 10.februārī

[S.Krasnopjorova] politika, lai būtu skolotāji mūzikas skolās un arī vidusskolās. Krasnopjorovs koklei izdarījis ļoti daudz, viņš teica: "Mans sapnis un mans novēlējums, ka kādreiz Dziesmu svētkos spēlēs 100 kokles." Bēres bija konservatorijā.

Toreiz bija sadale. Iedalīja uz Liepājas Pedagoģisko institūtu. Tur bija kokles, Spinga [Elvīra Spinga] bija strādājusi. Iemācīju dažas meitenes spēlēt, tās atkal citas. Tad tipogrāfija [Liepājas 27.tipogrāfijas koklētāju ansamblis, T.J.] uzbruka. Viņām vienmēr vajadzēja kaut ko jaunu uzrakstīt. Kādu reizi, kad nezinu, ko dot spēlēt, radās tas valsītis [Igauņu tautas valsis, T.J.]. Apkopēja valša pavadījumā slaucīja un ar to slotu griezās, tā arī vajag spēlēt mazliet tā pa gaisu, pa jokam.

Ļoti saslima tēvs, bet es tēva meita. Kad atbraucu, uzzināju, ka nav ārstējams, apsolīju, ka iešu uz Aizkraukli. Es kokles galīgi negribēju, bet reizi ienāca Kumsārs [Artis Kumsārs (1942-2013, toreiz Smiltenes MS direktors)T.J], teica, ka esot jāpasūta Lietuvā kokles, man jābraucot uz Viļņu skatīties. Es pretī, ja Tu sagādāsi, ka es tieku uz zēnu kora [Ažuoliukas](#) mēģinājumu, tad braukšu. Kumsārs sarunāja, un es dabiju visādus iedziedāšanās vingrinājumus. Visvairāk par tām koklēm no Lietuvas bija iededzies Kumsārs. Tomēr leīšu koklītei tāda dobjāka skaņa. Kāpēc tās latviešu kokles tik smagas? Es jau nu gan būtu izrunājusies ar tiem meistariem.